

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

782. An obtinentes beneficia ex resignatione adhuc teneantur publicare,
etsi resignatio sit nulla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

l. 3. c. 15. n. 193. quæ sententia vera videtur, ubi non intercessit resignatio, sed solum simplex dimissio, seu derelictio iustus beneficii.

Questio 781. An publicanda resignatio facta in Curia in favorem N. dum hic Resignatarius obtinuit gratiam in forma dignum?

Respondeo: Etsi videri posset non faciendam in hoc casu publicationem; et quod in hoc casu examen faciendum per Ordinarium centeri possit esse loco publications; quia ex tali actu examinis satis constat, talem esse verum Rectorem beneficii, ut Card. Paris. conf. 39. col. ult. vol. 4. verumtamen & in hoc casu faciendam adhuc esse publicationem propter generalitatem verborum, quibus utitur Gregorius, tanquam verius tenet Paris. cit. q. 5. nu. 47. citans pro hoc decis. Rot. in Calaguritan. 10. April. 158. & cum illo Azor loc. cit.

Questio 782. An obtinentes beneficia ex resignatione adhuc teneantur publicare, et si resignatio sit nulla?

Respondeo affirmativè. Castrop. loc. cit. n. 7. Garc. loc. cit. n. 176. Ventr. loc. cit. n. 81. (qui etiam illud extendit ad permutations invalidas & nullas) juxta quod dicitur in Constitut. Gregor. Beneficia ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiam illæ alias nulla, aut invalida essent, vacavisse censeantur, &c. intelligendumque hoc ipsum non solum de nullitate contingente ob non factam publicationem resignationis; cum, ut constat ex præmissis verbis, Constitutio dicta loquatur de gratiis, quæ statim à prima resignatione nullæ sunt; nullitas autem orta ob omisiam publicationem longè post primò factam resignationem subsequatur, nempe tempore ad publicandum dato elapsa; sed de nullitate orta ex occulta aliqua Resignatarii inhabilitate, ita ut dum resignans putavit, illum capacem esse, qui revera capax non erat, & is etiam (sive inscius sua inhabilitatis, sive conscius, dum neque ea inhabilitas est talis, quæ tolli potest, Resignatario retinente beneficio illud sibi resignatum) illud acceptavit, tenetur Resignatarius publicare resignationem, sive provisionem ex causa resignationis sibi factam publicare, et si ea invalida fuerit. Castrop. loc. cit. Dum autem ex incapacitate ipsius resignantis, et quod hic incapaz sit resigere, oritur hæc nullitas resignationis, se non videre, ait Castrop. quæ ratione in eo casu Resignatarius obligatus sit publicare; quia is tunc clare intelligit, non esse resignationem, nec ullum sibi jus communicatum, sed se omnino obligatum dimittere illud beneficium. Hinc quoque tradit Garc. loc. cit. nu. 277. non intrare publicationis necessitatem, aut etiam vacationem ob omisiam publicationem, quando resignation alias est invalida ex defectu consensu; et quod, licet tempus publicandi currat à Data gratiæ, id tamen intelligatur, modò sit præstitus & extensus consensus talis resignationis; cum sine eo non dicatur esse resignatio.

**

Questio 783. An, quando aliunde notoria est resignatio, vel permutatio, nihilominus adhuc facienda sit publicatio?

Respondeo affirmativè. Paris. l. 11. q. 6. n. 81. dicens, sic exprestè colligi ex Constitut. Gregorii, & stylum vulgarem docere. Lott. l. 3. q. 21. n. 2. & 3. dicens, publicationem hanc non posse præteriri, seu ejus necessitatem nullatenus posse remitti ex eo, quod resignatio, vel permutatio sit toti populo notoria, sententiam esse certissimam. Ventr. loc. cit. n. 78. citantes Gratian. discep. for. c. 596. n. 8. & 9. contra C. Parisium conf. 39. n. 54. l. 4. Caßador. &c. quos tamen loqui in terminis antiquæ regulæ Cancellariae de publicandis, cuius longè alia erat verborum structura, quam Constitutionis Gregor. & ideo non male loqui, afferunt Lott. & Ventr. Ratio responsoris est, quod dicta publicatio non solum sit inducta, & fieri debet simpliciter pro forma, seu tanquam forma resignationis, ut etiam erat prius vi regulæ Cancellariae de publicand. & Constitutionis Pii V. & cui proinde satis factum videbatur per præexistentiam notitiae de resignatione facta (sue quæ, ut Paris. n. 85. impleri poterat per hoc æquipollens; cum forma recipiens effectum aliquem possit per æquipollens adimpleri, juxta l. ult. §. ult. ff. de condit. & demonst.) sed quia insuper ipsi publicationi adjecta est certa forma (quod non erat alia ante dictam Bullam Gregorii, vi regulæ Cancellariae, vel Constitutionis Pii V.) quæ nec latum unguem potest præteriri citra vitium nullitatis, ut patet ex illis dictæ Constitut. verbis: quodsi quicquam predictorum omnium omisum fuerit, &c. quod fit, ut dicta publicatio nec præteriri, nec per æquipollens impleri possit, quia jam, licet præexistens notitia in populo possit videri causa iusta prætermittendi tot solemnia; cum tamen illa sit de forma, non possit sustineri actus in notitia talis causa; non enim id est per æquipollens adimplere formam, sed recedere à forma prætextu præexistentis causa, quod fieri nequit, argumento l. cùm ij. §. ff. præter. ff. de transact. ita ferè Lotterius loc. cit. n. 4. & 5. & ex eo Ventr. loc. cit. quod ipsum quoque exprimit ipsa Constit. Gregor. apud Paris. loc. cit. q. 6. n. 87. hisce verbis: Ceterum modus de forma hic tradi- ta semper, & ubique deber observari, nec alia, vel æquipollens ullo modo admitti in omnibus hujusmodi resignationibus, cessionibus, &c.

Questio 784. An publicatio hac facienda, etiam si Papa, in cuius manibus facta resignationis, sit mortuus, intra tempus datum ad publicandum?

Respondeo affirmativè; quia renunciatio hujusmodi jam suum habuit effectum tunc, quando Papa vivebat, per cuius obitum tolli non potest. Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 4. Barbos. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 189. Paris. l. 11. q. 2. n. 32. & 33. quod tamen ex Prospero de S. Augustin. limitat Barbos. ut intelligatur, nisi propter impedimentum Sedis vacantis, quia tunc jus non redditur, Bullas expedire non possit; et si exprestè dicant Azor & Paris. ll. cit. debere illum adhuc publicare Sede vacante, vel novo Pontifice creato infra ipsum tempus ad publicandum præscriptum, utpote quod ei propter incidentem illam Pontificis mortem non extenditur.

Quæ